Dosarul nr. 1r-109/2024 I instanţă
Nr. PIGD 1-24005052-06-1r-25062024 Judecător Volcovschi Ion
Judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E
În numele Legii

05 decembrie 2024 **mun. Comrat**

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Fujenco Dmitrii și Starciuc Ștefan

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Curtev Alexandr în interesele inculpatului Cuțenco Ivan împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 31 mai 2024, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Cuțenco Ivan Anatolii, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în sat. *****, raionul Cimișlia, studii medii incomplete (8 clase), neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, nesupus militar, concubinează, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

- ***învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova,***

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia, sediul central de la data de 10 ianuarie 2024 până la data de 31 mai 2024.

Judecătoria Cimişlia, sediul central a pronunţat sentinţa la data de 31 mai 2024.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Comrat la data de 25 iunie 2024.

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința judecătoriei Cimişlia, sediul central din 31 mai 2024, Cuțenco Ivan s-a recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal, și i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă muncă neremunerată în folosul statului în mărime de 180 (una sută optzeci ore).

Cheltuielile judiciare suportate la caz, în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, s-a dispus de a fi încasate în contul statului de la inculpatul Cuțenco Ivan.

S-a instituit obligația condamnatului Cuțenco Ivan să se prezinte în termen de 5 zile din data intrării in vigoare a sentinței la organul de probațiune din raza teritorială de domiciliu pentru a fi luat la evidență spre executare (f.d.125-129)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Cuțenco Ivan Anatolii, la 09 noiembrie 2023, în jurul orei 07:30 aflându-se la domiciliul amplasat în sat. *****, r-nul Cimişlia, domiciliu în care locuiește împreună cu concubina sa, ***** a inițiat un conflict cu ultima pe motiv că i-a solicitat vecinului, Grijuc Anatolii care venise în ospeție la Cuţenco Ivan, să plece la domiciliul său şi, în procesul conflictului i-a sucit mâinile şi a împins-o pe concubină, ca rezultat ultima căzând peste un raft din lemn, fiindu-i cauzate leziuni corporale sub formă de fractură închisă a humerusului stâng în treime medie, spiralată cu echimoză şi fosa cubitală stângă, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202314D0226 din 04 decembrie 2023, au fost cauzate

prin acțiunea traumatică a unui corp contondent-dur, care generează dereglare a sănătății pe timp lung şi se califică ca vătămare medie a integrității corporale şi a sănătății.

Astfel, acțiunile lui Cuțenco Ivan au fost încadrate în prevederile art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal, *violența în familie, acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.*

La data de 03 iunie 2024, avocatul Curtev Alexandr în interesele inculpatului Cuțenco Ivan, ne fiind de acord cu sentința emisă, a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței emise de prima instanță în privința lui Cuțenco Ivan, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, potrivit modului stabilit pentru prima instanță. (f.d.134-135)

În motivarea recursului s-a indicat, că fiind audiat în cadrul cercetărilor judecătorești Cuțenco Ivan vina sa în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut integral, să căiește sincer în cele comise și a promis că nu mai comite alte infracțiuni. Faptul dat se confirmă prin cererea înaintată, prin care Cuțenco Ivan a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care a fost acceptată de instanța de judecată.

Totodată, Cuțenco Ivan a solicitat că în caz dacă va fi stabilită vinovăția lui în comiterea infracțiunii incriminate să fie aplicată pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limita minimă stabilită de legislația penală, deoarece sa împăcat cu partea vătămată, și ***** nu dorește că el să fie tras la răspunderea penală, anterior nu a fost judecat, procurorul a solicitat pedeapsa mai blândă decât cea aplicată de instanța de fond.

Susține, că în urma examinării cauzei penale în privința lui Cuțenco Ivan a fost stabilită pedeapsa penală sub forma de munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 ore, care o consideră ca fiind prea aspră.

Își întemeiază recursul înaintat pe dispozitivele art. 401 alin. (2), art. 405, art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

La data de 25 iunie 2024 cauza a parvenit la Curtea de Apel Comrat pentru judecarea recursului. (f.d.138)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Colegiul judiciar constată că acesta este depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia,

sediul central a fost pronunțată la data de 31 mai 2024, iar recursul a fost depus de avocat la data de 03 iunie 2024, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 26 iunie 2024, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs. (f.d.141)

Până la data examinării recursului careva referință asupra cauzei penale vizate, de la părți nu a parvenit.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului invocate în conținutul acestuia, ***Colegiul judiciar consideră necesar de a-l respinge, ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Curtev Alexandr în interesele lui Cuțenco Ivan împotriva sentinţei judecătoriei Cimişlia, sediul central din 31 mai 2024, din următoarele considerente.***

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Potrivit prevederilor art. 437 alin. (1) pct. 1[4])Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs: sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei*

sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, completul de judecată consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că fapta penală a fost săvârșită de inculpatul Cuțenco Ivan și corect a fost încadrată juridic ca infracțiune prevăzută de ***art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova***, precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptei penale imputate.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că speța a fost examinată în instanța de fond în procedură simplificată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La caz, Colegiul instanței de recurs remarcă, că legalitatea și temeinicia

sentința primei instanțe este contestată de avocatul Curtev Alexandr din numele inculpatului Cuțenco Ivan doar în partea stabilirii pedepsei ultimului, solicitând aplicarea unei sancțiuni mai blânde cu micșorarea mărimii pedepsei.

Colegiul judiciar a constatat, că instanța de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului Cuțenco Ivan privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Cuțenco Ivan în circumstanțele descrise mai sus.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul judiciar a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanţa de fond.

Instanța de recurs menționează, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la latura penală a infracțiunii imputate, just a încadrat acțiunile inculpatului Cuțenco Ivan ca constituind fapta penală prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova, stabilindu-i prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, care ***se încadrează în limitele sancțiunilor stabilite*** de Codul penal.

Colegiul judiciar menționează că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei,*

instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii

săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul judiciar reține că, sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal este - *se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani*.

Instanța de recurs constată, că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana lui Cuțenco Ivan, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, cât și de faptul că acesta nu are antecedente penale, dar a comis contravenții și la locul de trai este caracterizat negativ.

Totodată, Colegiul reține că sancțiunea cu 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității este prevăzută de articolul imputat lui Cuțenco Ivan, astfel, instanța de fond corect a aplicat la caz prevederile art. 80^1 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul judiciar conchide, că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, stabilită în limitele prevăzute de lege, or ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Astfel, alegațiile părții apărării din conținutul recursului înaintat precum că urma a se aplica 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul judiciar le apreciază ca fiind nefondate.

Or, prin prisma art. 80^1 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul reține că noile limite ale sancțiunii de la art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal - sunt de la 135 la 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, dar nu cum eronat a indicat recurentul.

Astfel, instanța de recurs constată că anume sancțiune penală sub formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității a fost corect apreciată de instanța de fond, (*încadrându-se în limitele normelor legale în vigoare indicate supra*) și ca fiind o sancțiune mai blândă din articolul imputat, care fiind aplicată va duce la restabilirea echității sociale perturbate prin acțiunile infracționale a inculpatului Cuțenco Ivan.

Mai mult ca atât, deși prin conținutul recursului înaintat, partea apărării a invocat faptul că: inculpatul a recunoscut vinovăția integral, se căiește sincer de cele comise și a promis că nu mai comite alte infracțiuni, totuși Colegiul judiciar stabilește că pedeapsa sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, potrivit normelor Codului penal, este ce-a mai acceptabilă sancțiune penală aplicată la situația lui Cuțenco Ivan.

Astfel, analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Cuțenco Ivan, Colegiul reține că prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, art. 61, art. 75-78 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

În opinia instanței de recurs pedeapsa stabilită inculpatului Cuțenco Ivan sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității (*cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal*), este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu

trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Totodată, Colegiul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului Cuțenco Ivan, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Subsecvent, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfințite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Colegiul judiciar concluzionează, că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de reprezentantul recurentului nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul judiciar va respinge recursul declarat de avocatul Curtev Alexandr în interesele lui Cuțenco Ivan împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul central din 31 mai 2024, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Colegiul judiciar

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Curtev Alexandr în interesele inculpatului Cuțenco Ivan.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia, sediul central din 31 mai 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Cuțenco Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei FUJENCO Dmitrii STARCIUC Ștefan